

γκαρσόνι τό, κοιν. γκαρσόν κοιν. γκαρσόφ' πολλαχ. βορ. ιδιωμ. γαρδζούρ-ρι Καλαβρ. (Μπόβ.) Θηλ. γκαρσόνα σύνθηθ.

Ἐκ τοῦ Γαλλ. *garçon* = ἀγόρι καὶ κατ' ἐπέκτ. τρα-πεζοκόμος.

1) Ὑπάλληλος ἐστιατορίου, ζαχαροπλαστείου, λέσχης κλπ. λαμβάνων καὶ ἐκτελὼν τὰς παραγγελίας τῶν πελατῶν σύνθηθ.: *Ποῦ εἶναι τὸ γκαρσόνι νὰ πληρώσω; Γκαρσόν, ἔλα κάνε μου τὸ λογαριασμό. Δὲν εἶναι διόλου περιποιητικό αὐτὸ τὸ γκαρσόνι σύνθηθ. Δὲν βρῆκε ἄλλη δουλειὰ νὰ κάνη παρὰ πῆγε γκαρσόνα σὲ καμπαρὲ Ἀθῆν. || Ἄσμ.*

Ἡ πιὸ καλὴ γκαρσόνα εἶμ' ἐγώ, γιὰτὶ μὲ κέφι ὅλους τοὺς κερνῶ

Ἀθῆν.

Γκαρσόν, γκαρσόν, γκαρσόν, γκαρσόν, φέρε σαράντα τιριμπουσόν

Ἀθῆν. Συνών. *παιδί, σερβιτόρος*. 2) Τὸ ἀγόρι, ὁ νέος, ιδίως ὁ ἄγαμος ἀνὴρ Καλαβρ. (Μπόβ. κ.ά.) — *Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. Πρω. Δημητρ. || Ἄσμ.*

Νὰ τραβουδοῦσι τὰ καλὰ γαρδζούρ-ρα, ποὺ εἶναι ἀγαπημένα ἀν δῆφ-φασδιά.
(νὰ τραγουδοῦν τὰ καλὰ παιδιὰ ποὺ εἶναι ἀγαπημένα ἀπὸ τὴ φασκιά) (Μπόβ.)

3) Ὁ σύζυγος, ὁ μένων ἐνίοτε μόνος, ἐν ἀπουσίᾳ τῆς συζύγου (ἢ σημ. καὶ εἰς τὴν Γαλλικὴν) Ἀθῆν.: *Ἀπὸ αὐριο ἡ γυναικα μου θὰ πάη 'ς τὰ λουτρά καὶ θὰ μείνω γκαρσόνι. Σήμερα θὰ φάω ἔξω, γιὰτὶ εἶμαι γκαρσόνι, ἡ γυναικα μου πῆγε ἀπ' τὸ πρωτ' 'ς τὴ μητέρα της.*

Ἡ λ. καὶ ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γκαρσόφ' Μακεδ. (Ροδολίβ.)

γκαρσονιέρα ἡ, σύνθηθ.

Ἐκ τοῦ Γαλλ. *garçonnière* = μικρὸν διαμέρισμα ἀγάμου.

Διαμέρισμα ἐνὸς δωματίου μετὰ βοηθητικῶν χώρων ἢ μοναδικὸν δωμάτιον χρησιμοποιούμενον ὡς κατοικία ὑπὸ ἐνὸς ἀτόμου, κυρίως ἀγάμου ἀνδρὸς σύνθηθ.: *Βολεύτηκε σὲ μιὰ μικρὴ φτηνὴ γκαρσονιέρα Ἀθῆν. Τὸ νοίκι 'ς τίς γκαρσονιέρες εἶναι ἀκριβὸς σύνθηθ. Ξέρω πὼς κάθεστε μόνος σας, πὼς τὸ σπίτι σας δὲν εἶναι παρὰ μιὰ γκαρσονιέρα Γ. Ξενόπ., Τρίμορφ. γυν. 2, 224. β) Διαμέρισμα ἢ δωμάτιον μετ' ἰδιαιτέρας εἰσόδου χρησιμοποιούμενον ὡς ἐντευκτήριον ἀνδρὸς μετὰ γυναικῶν σύνθηθ.: *Τὴν εἶδα νὰ βγαίνει κρυφὰ ἀπὸ τὴν πίσω πόρτα τῆς γκαρσονιέρας του. Χτὲς τὸ βράδυ ἡ τὰδε κοιμήθηκε 'ς τὴ γκαρσονιέρα τοῦ φίλου της σύνθηθ.**

γκαρσονιερούλα ἡ σύνθηθ.

Ἐκ τοῦ οὗς. *γκαρσονιέρα* καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -οῦλα.

Μικρὴ *γκαρσονιέρα* σύνθηθ.: *Μένει σὲ μιὰ γκαρσονιερούλα κοντὰ στὸ Λυκαβηττό. Νοικιάζει μιὰ γκαρσονιερούλα πολὺ χαριτωμένη καὶ βολικὴ σύνθηθ. Ν' ἀφίσουμε τ' ὥραϊο μας σπιτάκι, τὴ γκαρσονιερούλα μας καὶ τὸ λαγὸ ποὺ μᾶς μαγεῖρεψε ἡ Σταμάτα Γ. Ξενόπ., Δὲν εἶμ' ἐγώ, 71.*

γκάτσα ἡ, (Ι) Μακεδ.

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Πᾶν ἄγριον πτηνὸν ἐκ τῶν μικρῶν, κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἐπωάσεως.

γκάσα ἡ, (ΙΙ) Μακεδ. (Νιγρίτ.)

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Ὁ καρπὸς τῆς μορέας.

γκάφα ἡ, κοιν. γάφα πολλαχ.

Ἐκ τοῦ Γαλλ. *gaffe* = ἄστοχος ἐνέργεια.

Ἄστοχος, ἄκαιρος ἐνέργεια ἢ λόγος ἀποβαίνων εἰς βλάβην τοῦ ἐνεργούντος ἢ λέγοντος κοιν.: *Ὅλο γκάφες κάνεις. Ἐπαθα μιὰ μεγάλη γκάφα. Αὐτὸ ποὺ εἶπες - ἔκαμες ἤ-τανε μεγάλη γκάφα κοιν. Ἐπισις σὶ γκάφα μὶ τὰ λόγια ποὺ 'πες Στερελλ. (Ἀχυρ.) Οἱ σπανοὶ κοροϊδεύανε τὸ βαππᾶ γιὰ τὴ γάφα ποὺ ἔκανε Πελοπν. (Ξεχώρ.) Συνών. ἀστο-χιά 7. Πβ. ἀνογιά.*

γκαφαδόρος ὁ, σύνθηθ.

Ἐκ τοῦ οὗς. *γκάφα* καὶ τῆς καταλ. -δόρος ἀπο-σπασθείσης ἐξ ἄλλων λέξεων τῆς Βενετικῆς διαλέκτου ληγουσῶν εἰς -dor.

Ὁ διαπράττων μὲ λόγους ἢ ἔργα σφάλματα δυνάμενα νὰ τὸν βλάψουν: *Ὁ δεῖνα εἶναι ἕνας γκαφαδόρος πρώτον μεγέ-θους. Θέλω τὴν ἡσυχία μου, δὲν κάνω κολληγιὰ μὲ γκαφα-δόρους σύνθηθ. Συνών. γκαφατζῆς.*

γκαφατζῆς ὁ, σύνθηθ.

Ἐκ τοῦ οὗς. *γκάφα* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -τζῆς.

Γκαφαδόρος, τὸ ὅπ. βλ.: *Ὁ δεῖνα δὲν εἶναι μόνο ρέμπιελος, ἀλλὰ καὶ μεγάλος γκαφατζῆς σύνθηθ. Σωστό! συμ-φώνησε ὁ γκαφατζῆς. Ἐγὼ ποὺ τὸ εἶπα, δὲν ἐπρόσεξα καλὰ Γ. Ξενόπ., Κόσμος, 138. Γέλασαν ὅλοι, ἐνῶ ἐγώ, σὰ γεννη-μένος γκαφατζῆς ποὺ εἶμαι, χασμουρήθηκα Α. Τραυλαντ. εἰς Ν. Ἔστ. 20 (1936), 1007. Συνών. γκαφαδόρος.*

***γκεβεζάρης** ἐπίθ. Οὐδ. *κεβεζάρ'κο* Πόντ. (Κοτύωρ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. *γκεβεζές* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -άρης.

Φλύαρος. Συνών. *γκεβεζέδικος, πολιομιλι-δοῦσης, πολυλογᾶς, φαφλατᾶς.*

γκεβεζέδικος ἐπίθ. ἐνιαχ. *κεβεζέδικον* Πόντ.

Ἐκ τοῦ οὗς. *γκεβεζές*, διὰ τοῦ πληθ., καὶ τῆς πα-ραγωγ. καταλ. -ικός.

Γκεβεζάρης, τὸ ὅπ. βλ.

γκεβεζέλεμα τό, ἐνιαχ. *κεβεζέλεμαν* Πόντ. (Τραπ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γκεβεζέλεω*.

Φλυαρία. Συνών. βλ. εἰς λ. *γκεβεζέλεμικι*.

γκεβεζελεύω ἀμάρτ. *κεβεζελεύω* Πόντ. (Κοτύωρ.) *κᾶβᾶζλᾶεύω* Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *gevezeltmek* = φλυαρῶ.

Φλυαρῶ ἐνθ' ἄν.: *Τὴ δουλεία σ' τέρε, μὴ κεβεζελεύς (κοί-τα τὴ δουλειά σου, μὴ φλυαρῆς) Κοτύωρ. Δουλείαν 'κὶ ἔχ' καὶ κάθεσαι καὶ κᾶβᾶζλᾶεύ' (δὲν ἔχει ἐργασίαν καὶ διὰ τοῦτο κάθεσαι καὶ φλυαρεῖ) Χαλδ. Συνών. ἀερολογῶ, γλωσ-σοκοπανῶ, μωρολογῶ, πολυλογῶ, πολυ-μιλῶ, τσαμπουνῶ, φαφλατίζω, φλυαρῶ.*

γκεβεζελίκι τό, Ἰων. (Ἀλάτσατ. Σμύρν.) — Σ. Μυρι-βήλη, *Ζωὴ ἐν τάφ.*, 318 — *Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. Βλαστ. Πρω. Δημητρ. γκιβιζιλίξ' Θράκ. (Ἀδριανούπ.) γιβιζιλίξ' Λέσβ.*

(Μανταμάδ.) Σάμ. (Καρλόβ.) κεβεζελέκιν Λυκ. (Λιβύσσ.) κεβεζελέ-λί-κιν Κύπρ. κεβεζελέ-λί-Μεγίστ. κεβεζελέκιν Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.) κεβεζελούςκ' Πόντ. (Χαλδ.) κεβεζελούςκ' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *gevezelik* = φλυαρία.

1) Συνήθως κατὰ πληθ., φλυαρία, μωρολογία Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Λυκ. (Λιβύσσ.) Μεγίστ. Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.) — Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. Πρω. Δημητρ. Συνών. *λίμα, λογοδιάρροια, λογοκοπία, μαλιμάτια, πάρλα, πολυλογία, τσαμπουνισμα, φαφλατιό, φλυαρία*, ἀντίθ. *βούβα* (III) *βουβάγρα, βουβάδα, βούβαμα, βουβαμάγρα, βουβαμάρα, βουβαμός, βουβάρα, μούγγα, μούγγαμάρα*. 2) Ἀστεῖοι λόγοι ἢ πράξεις Ἰων. (Ἀλάτσατ. Σμύρν.) Κύπρ. Λέσβ. (Μανταμάδ.) Σάμ. (Καρλόβ.) — Σ. Μυριβήλ., ἐνθ' ἄν. — Λεξ. Βλαστ. Δημητρ.: Δὲ μ' ἀρέσουνε τέτοια ἄνοστα γκεβεζελέκια Σμύρν. Δὲν σὲ πειράζω, ἔνα γκεβεζελέκι σου 'κανα καὶ σὺ εἶπες τόσα λόγια οὐλο κακία αὐτόθι. Ἀπ' τὰ πουλλὰ καμώματα τοὶ τὰ γιβιζιλέκια εἶναι ξακουσμένους Μανταμάδ. Δὲ θὰ πῇ πιά ποτέ κανένα ἀπὸ κεῖνα τὰ κυνικά του γκεβεζελέκια Σ. Μυριβήλ., ἐνθ' ἄν. Συνών. *ἀστεῖα, διὰ τὸ ὅπ. βλ. ἀστεῖος 1β, ἀστειότητες, καμώματα, καραγκιοζιλίκια, χωρατά*.

γκεβεζές ἐπίθ. Ἰων. (Σμύρν.) Μακεδ. Προπ. (Ἀρτάκ. Πάνορμ.) — Λεξ. Βλαστ. γκιβιζές Θράκ. (Ἀδριανούπ.) γιβιζές Θράκ. (Μάδυτ.) Λέσβ. κεβεζές Λυκ. (Λιβύσσ.) Πόντ. (Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ.) κεβεζ-ζές Κύπρ. Θηλ. γκεβεζελοῦ Ἰων. (Σμύρν.) κεβεζοῦ Πόντ. (Κοτύωρ.) κεβεζέσσα Πόντ. (Τραπ.) Οὐδ. κεβεζέν Πόντ. (Τραπ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *gevez* = φλύαρος.

1) Φλύαρος, ἀνόητος Θράκ. (Ἀδριανούπ. Μάδυτ.) Κύπρ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.) Προπ. (Πάνορμ.): *Εὐκαιρα καὶ ζαντὰ καλατζεύς, κεβεζοῦ ντ' ἐνοῦςνε!* (ὁμιλεῖς ἄδεια καὶ ἀνόητα, φλύαρη ποὺ ἐγίνες!) Κοτύωρ. Συνών. *γκεβεζάρης, γκεβεζέδικος, γκεβεζές, πολυλογᾶς, φαφλατᾶς*.

Ἡ λ. καὶ ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Κεβεζές* Πόντ., ὡς ἐπών. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γκεβετζές* Ἀθῆν. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γκιβεζέ* Ἡπ. (Φιλιᾶτ.)

2) Ἀστεῖος χαριτολόγος Ἰων. (Σμύρν.) Κύπρ. Λέσβ. — Λεξ. Βλαστ.: *Πουλὸ γιβιζές ἄθροινους τσ' ἤλιγι ὁμορφίς κουβέδεις* Λέσβ. 3) Ἀπατεὼν Προπ. (Ἀρτάκ.) Συνών. *ἀγύρητης, κίβδηλος, τσαρλατάνος*.

γκεβένι τό, ἀμάρτ. γκιουβένι Δαρδαν. (Λάμψακ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *geven* = ἀκανθώδης θάμνος.

Τὸ φυτὸν Θύμος ὁ κεφαλωτὸς (*Thymus capitatus*) τῆς οἰκογ. τῶν Χειλανθῶν (*Lamiales*): *Ἄω 'να γύρου μήτε γκιουβένια δὲν ἔχ' τοῦ βουνό*. Συνών. *θυμάρι, θροομπι*.

γκεβρέκι τό, Λεξ. Βλαστ. γιβρέκ' Θράκ. (Κομοτ.) γκιουβρέκι Ἰων. (Βουρλ.) γεβρέκι Ἰων. (Σμύρν.) Σύρ.

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *gevek* = εὐθραυστος.

Εἶδος ξηροψημένου σησαμωτοῦ κουλλουρίου ἐνθ' ἄν.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. τὸν τύπ. *Γκιουβρέκια* Καρ. (Γέροντ.), ὡς ἐπών. καὶ παρωνύμ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γκεβρέκ'ς* Προπ. (Πάνορμ.)

γκεβρέκιος ἐπίθ. ἐνιαχ. γκεβρέκ'κος Προπ. (Πάνορμ.) γκιβρέτ'κους Θράκ. (Σουφλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γκεβρέκι* διὰ τῆς παργωγ. κατὰλ. *-ικος*.

1) Νωπὸς καὶ τραγανός, περὶ ποικίλων ἀρτοσκευασμάτων Προπ. (Πάνορμ.) Πβ. *ζεστός, φρέσκος*. 2) Ὁ ἔχων ροδίνην χροιάν, ὁ ροδόχρους Θράκ. (Σουφλ.): *Κεῖνους φκειάν' μιὰ μ' σούρα γκιβρέτ'κα λουκμάτσια κὶ τ'ς τὰ βάν' μπρουστά τ'ς μαζί μὲ τ' ζάχαρ'* (μ' σούρα = πῆλινον πινάκιον, λουκμάτσια = εἶδος λαϊκοῦ γλυκίσματος ἐξ ἀραιῆς ζύμης εἰς βώλους βραζομένους ἐντὸς ἐλαίου καὶ ἐπαλειφομένους εἴτα διὰ μέλιτος, οἱ λουκουμάδες). Συνών. *κοκκινωπός*.

γκεβρεντίζω ἐνιαχ. *gebrediz* Θράκ. (Τσακίλ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *gevrete* = ξηραίνομαι.

Ξηραίνομαι, καθίσταμαι εὐθραυστος: *Γεβρέδ'σανε τὰ κορθάρια καὶ χύν'ται*.

γκεβσέκης ἐπίθ. ἀμάρτ. κεφσέκης Λυκ. (Λιβύσσ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *gevesek* = χαλαρός, μαλακός, ἀδύνατος.

Χαλαρός, μαλθακός.

γκεβσεκλίκι τό, ἀμάρτ. κεφσεκλίκιν Λυκ. (Λιβύσσ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *geveseklik* = χαλαρότης, ἀδυναμία. Μαλθακότης.

γκεβσεντίζω ἀμάρτ. κεφσεντίν-νου Λύκ. (Λιβύσσ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *gevesemek* = χαλαροῦμαι, ἐξασθενοῦμαι.

Χαλαροῦμαι, ἡρεμῶ, ὑποχωρῶ.

γκέγκα ἡ, Α. Ρουμελ. (Συναπλ.) Θράκ. (Ἀδριανούπ. Σουφλ.) *gēga* Α. Ρουμελ. (Καβακλ. Φιλιππούπ.) Θράκ. (Αἶν. Τσακίλ.) *γκέκα* Βιθυν. (Μουδαν.) Θράκ. (Σουφλ.) — Α. Παπαδιαμ., Μάγισσ., 78.103 *gēga* Θράκ. (Σαρεκίλ. Σκοπ.) *γκέγκια* Θράκ. (Νεοχώρ.) Τένεδ. *gēgia* Θράκ. (Αἶν. κ.ά.) Ἰμβρ.

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *gege* = ράβδος φέρουσα λαβὴν ἀγκιστροειδῆ.

1) Ποιμενικὴ ράβδος Α. Ρουμελ. (Καβακλ. Συναπλ. Φιλιππούπ.) Βιθυν. (Μουδαν.) Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἶν. Νεοχώρ. Σκοπ. Σουφλ. Τσακίλ. κ.ά.) Ἰμβρ. Τένεδ.: *Ἀπλωσε τ' gēga καὶ τὸ 'πιασε ἀπ' τὸ ποδάρ'* Τσακίλ. *Ἡρτι οὐ τσόδανους μὲ τ' gēga* Φιλιππούπ. Οὐ ἄθροινους ἔβανε τὰ τσουπάν'κα κὶ πῆρι κὶ τ' *gēgia* 'ς τοῦ χέρ' Αἶν. Συνών. *ἀγκοῦτσα 2, γκλίτσα, κλοῦτσα*. β) Μεταφ., τὸ στριμμένο ἀγκιστροειδῶς μουστάκι Θράκ. (Σουφλ.) γ) Ράβδος ἐκ ξύλου, ἡ ὁποία τιθεμένη ἐπὶ τῶν ὤμων χρησιμεύεται διὰ τὴν μεταφορὰν δοχείων Θράκ. (Σαρεκίλ. Σουφλ.) δ) Σιδηρᾶ ἀρπάγη προσηρμοσμένη εἰς τὸ ἄκρον τῆς ποιμενικῆς ράβδου Θράκ. (Τσακίλ.) 2) Εἶδος κυρτοῦ μαχαίριδιου Α. Παπαδιαμ., ἐνθ' ἄν.: *Ὁ Μιχάλης ὁ Βεργῆς κρατῶν μακρὰν βέργαν... τὴν εἶχε πελεκήσει μὲ τὴν γκέγκαν, τὸν κυρτὸν σουγιᾶν του*. Συνών. *στραβοσουγιᾶς*.

Γκεγκαριά ἡ, ἀμάρτ. Γκεκαριά Μακεδ. (Ὀλυμπ.)

Ἐκ τοῦ ἔθν. *Γκέγκας*.

Ἡ βόρειος περιοχὴ τῆς Ἀλβανίας ἡ κατοικουμένη ὑπὸ τῶν Γκέγκηδων καὶ κατὰ συνεκδ. οἱ Γκέγκηδες: Ἄσμ.

